

KAJAKK-IDRETT

OFFISIELT ORGAN FOR NORGES KAJAKKFORBUND

NR. 3

AUGUST — SEPTEMBER

1940

Stilkonkurranse for juniors?

Oslo Kajakklubb innbød i august til konkurranse for juniors i stilpadling. Dette bød på sterk kritikk fra flere hold som mente at stilpadling ikke hørte hjemme i konkurransesporten. Stevnet måtte av visse grunner avlyses, hvorfor vi ikke fikk anledning til å prøve ideen i praksis.

Når jeg ber om spalteplass for dette emne, kommer det av at spørsmålet har stor betydning, ikke bare for juniorspadlerne; men for kajakkidretten i det hele. Dessuten kommer jeg til å innsende forslag til årets forbundsting om at der tillates konkurranser kun i stilpadling for juniors. Dette standpunkt trenger en nærmere belysning, og børe være gjenstand for diskusjon slik at vi kommer frem til det beste resultatet.

I de aller fleste utholdenhetsidretter vil vi finne konkurranseforbud eller sterkt innskrenket adgang for junior til å delta. Legehensyn spiller her sterkest inn. Legene har satt en bom for at unge gutter skal få anledning til å sprengje sig. Gutter i vekst, med en ennu uutviklet fysikk, har liten motstandskraft mot den påkjenning som en konkurranser i kondisjonsidrett er. Gutter har også vanligvis liten kondisjonstrening når de møter til konkurransen. De kjenner heller ikke sig selv og vet ikke hvor meget de tåler. Endelige står ofte ergjærrigheten til å vinne ikke i forhold til deres ydeevne, og når de som sagt ikke vet hvor langt de kan gå uten å ta skade, kan et sprengt hjerte lett bli resultatet.

Dette er et almindelig kjent legestandpunkt som idrettsverdenen vedkjenner sig. Men til kajakkidretten har den ennu ikke funnet frem.

Alle konkurransepadlere vet hvor hårdt en 1000 meter tar på. Spør man erfarne padlere hvilken distanse, 10 000 meter eller 1 000 meter, de liker best, vil 70—80 % svare: 10 000 meter, og spør man hvorfor, får man til svar at 1 000 meteren er mer slitsom, den stiller maksimalkrav til padleren gjennem hele løpet. Man må utføre et intenst arbeide uavbrutt gjennem et, idrettsmessig sett, såvidt langt tidsrum som ca. 5 minutter (for junior ennu mer). 1 000 meteracet er det løp padlerne kvier sig mest for, og som tar sterkest på åndedrettsorganene.

Denne hårde distanse er det altså man ber en utrenet junior å padle det han orker. Om der ikke kunne opdrides andre grunner til å forby juniorkonkurranser på tid, er legesynspunktet fullt tilstrekkelig.

Et annet for kajakkidrettens videre utvikling betydningsfullt moment er stil og teknikk. Lar man guttene plaske i vei det forteste de kan uten kritikk, uten å lære dem op i en effektiv paddelføring og teknikk, vil de aldri nå det vi håper av dem. De legger sig til uvanner som senere blir vanskelig å plukke ut. I en idrett spiller mange forhold inn, så det kan være vanskelig å si at den og den ting er avgjørende for resultatet. Således

(Forts. side 2).

ODD BRÆNNE.

Vi har mottatt det triste budskap at vårt medlem Odd Brænne, sønn av direktør Sverre B. Brænne, er falt i krigen.

Odd Brænne var medlem av Oslo Kajakklubb, og var tidligere en meget interessert og ivrig padler. Imidlertid fikket snart flyvningen hans interesse. Han blev marineflyver og da krigen i Norge brøt ut, tjenestegjorde han i Horten. I et av marinens tunge sjøfly kom han ved Drøbak i kamp med den overlegne fiende. Ved dyktig manøvre og kjennskap til terrenget lyktes det ham imidlertid å komme unna og nordover, hvor han landet på en innsjø opp i landet. Han dro så ned til Vestlandet hvor han meldte sig til videre tjeneste og reiste til Nordland. Herfra slo han sammen med tre andre flyvere til England for å få nytt materiell, men han kom aldri frem.

Odd Brænne var typen på en glad gutt. Alltid smilende, med et lyst humør og et godt ord til alle han møtte. Til tross for at flyvningen optok det meste av hans tid, glemte han aldri kajakk-idretten og Oslo Kajakklubb, hvor han hadde mange venner. Med den sjeldne interesse han viste flyvningen, og det mot han la for dagen, blev Odd Brænne en meget dyktig flyver, og det var trist at han ikke skulde få fortsette å utvikle sine evner på dette felt.

Da Norge kom i krig var Odd Brænne ikke i tvil om sin plikt. Fedrelandet og hans høie idealer skulde forsvares, koste hvad det koste vilde. Den eneste hilsen han fikk sendt hjem før han falt, vidner om hans faste karakter: «Jeg reiser for å gjøre min plikt».

Odd Brænne er innskrevet blandt Norges helter som ofret sitt liv for fedrelandet, og hans minne vil leve over krigen. Men Odd Brænne vil etterlate et hårdt savn blandt slektinger og venner.

Vi hever paddelen og hylder hans minne.

W. E.

BÆRUM KAJAKK- OG SKIFABRIKK

*Alle typer på lager — Staver og bindinger
Kajakker og kajakkrekvisiter etter bestilling*

Tlf. 38754 — Postbox 241 — Sandvika

(Forts. fra side 1).

kan man ikke påstå at en riktig stil har alt å si for utfallet, men skal man nå et godt resultat, må man legge vekt på å finne frem til den mest effektive stil.

Her ligger en stor oppgave, å få de nye og unge padlere inn i et riktig spor helt fra begynnelsen. Hvis de som junior får innarbeidet en riktig padelføring og opfatter og forstår betydningen av å komme frem forst mulig med minst mulig bruk av krefter, vil de som seniorpadlere meget raskere nå op til de store resultater.

Negligeres stil og teknikk, når man sjeldent lenger enn til middelmådigheten. Gjør man den riktige bruk av naturens lover på dette felt, er grunnlaget lagt for å nå til topps.

Så langt tror jeg de fleste er enig. Først når vi kommer til den praktiske utførelse av stilpaddingen, finner de motvillige kroker å henge sin kritikk på. Man kan imidlertid ikke la saken falle med å si at den er ugjenenemførlig. Finnes der vanskeligheter er de til å overvinne, og de kan overvinnes. Det kan være interessant å se litt nærmere på dette.

Det første spørsmål man støter på er: Hvorledes skal man dømme en stil? Der gis så mange forskjellige stilarter at det å sette opp en norm kan se håpløst ut. Til det vil jeg svare at om der finnes aldri så mange måter å padle på, og hver især kan være like riktig, kan vi ikke komme bort fra de grunnbevegelser som ifølge naturens lover må være ens, på hvilken måte man enn utfører dem. Plassen tillater ikke å komme nærmere inn på dette emne nu, men jeg vil pointere at der kan settes opp en enkel tabell, som er lett forståelig for juniorene å trenere etter, lett for dommerne å dømme etter, og som passer for alle stilarter.

Et annet spørsmål er hvorledes bedømmelsen skal graderes. Der kan dømmes på omtrent samme måte som for eks. for skihopp, med skjønnsmessig fradrag i karakteren for typiske feil og urenheter ved stilten. Da dommerne kan dømme alle konkurrenter samtidig, vil det være forholdsvis lett å dømme deltagerne i forhold til hverandre.

Kritikken har mer å innvende, kanskje det ømfintligste av alt: Juniorene skremmes vekk fra konkurransebanen. Når de ikke får anledning til å måle krefter, er det ikke lengre moro, og de vil ikke være med. I første øieblikk kan det se slik ut, og jeg forstår godt guttene her. Motviljen tror jeg vesentlig kommer av at de er ukjent med hva der forlanges av dem. Kan de unge padlere få veiledning i hva de skal gjøre, og de kommer

(Forts. neste side).

Interesserer du dig for kajakksport?

(Fortsatt fra forrige nr.)

Når alle ribber er festet og borddekket rundt sitterummet er lagt kan man gå igang med å pusse og olje sjellettet. Alle skarpe kanter avrundes og jo mere olje du spanderer des bedre. Først et eller flere strok med rå linolje og så et strok med kokt linolje. Så kommer vi til sargent, bordet rundt sitterummet. Er dere flere om å bygge, lønner det sig å kjøpe materialer og bøye sargent selv, hvis ikke lønner det sig å kjøpe sargent ferdigbøyet. Skal en bøye sargent selv må man være opmerksom på at man kjøper emnet så det lar sig skjære så man får årene i veden til å løpe riktig. Man skal ha de enkelte karmemner kantskåret, får du ikke dette vil de forskjelleige lag i veden gli fra hinannen. Sørg for at bordene blir skåret så brede at du kan skjære de nødvendige lister til sargent av selve sargbordet etter at dette er ferdigbøyet. Det dreier sig her om 2 eller 3 lister.

Med hensyn til bøyning av sargent så opnår du de heldigste resultater ved hjelp av olje og loddelampe. Du smører olje på bordet så tykt at denne renner og så varmer du oljen på bordet ved hjelp av loddelampen. Ta dig god tid og smør olje på og varm med loddelampen så oljen koker sig gjennem bordet, men vær forsiktig så du ikke brenner veden. Når bordet er gjennemkøkt med olje bøyer du det over mal avpasset etter åpningen i sitterummet, klemmer bordet fast til malen og lar det stå til bordet er koldt. Når bordet er koldt tar du det av malen og passer det inn hvor det skal sitte. Bordet skal festes til borddekket ved hjelp av grove lister eller lekter som festes til borddekkets underside og så langt fremme i åpningen at du kan skrå kantene tilsvarende den skråning du vil ha på karmen. Når sargent er ferdig tilpasset i kajakken tas den ut og du er ferdig til å begynne trekningen av kajakken.

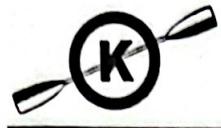
Tenk dig om før du begynner trekningen av kajakken, om det skulle være ting du har glemt å utført inne i denne. Senere er det for sent å få noe utrettet inne i båten. Har du anbragt talje m/snør i baugen, for bagasje i forskibet, har du laget glidebane for bagasjen eller har du gjort alt klart ved åpningen for bakluken?

Er alt klart begynner vi trekningen. Denne skal foregå ute i solen en ekstra varm dag, aller helst skal duken strykes umiddelbart før den trekkes. Alt gjøres klart på forhånd. Skjelettet legges med bunnen i været over et par bukker.

Ut for endene av kajakken slår du en staur på skrå ned i bakken, et par spett kan også brukes. Mellom staurene og over kajakken spennes så duken. Først brettes bunnduken langsefter, så fester du lister eller lekter til endene av duken. Til lektene fester du en skruklemme i hver ende, fra den ene klemme setter du en sterk stropp ned i spettet og fra den annen klemme og ned til det annet spett settes inn en liten talje og så begynner selve strekningen. Du strekker duken langs kib det du kan med taljen uten at duken revner, setter fast og begynner å strekke tverskib. Nu bør der helst være 2 om arbeidet og begynner å trekke hver til sin kant, mitt på kajakken og rett over for hinannen. Først trekker den ene til sin side og fester med nogen stifter mens den annen holder igjen. Derefter trekkes til den annen side mens de første stifter holder igjen på den motsatte side. Når man har festet duken på mitten gjør man det samme halvveis fra mitten og ut til begge endene og således fortsetter man med stadig å feste og strekke fra mitten av de åpne feltet. Når man til slutt har ganske små felte igjen strekker og fester man hele feltet. Efter at bunnduken er strukket renklipper man rellingene og snur kajakken, derefter går frem på samme måte med dekksduken. Under stiftningen av duken til rellingsribbene skal man være opmerksom på å stifte så rett som mulig, bunnduken festes så nær kanten som mulig og dekksduken trekkes og festes om denne således at stiftene for dekksduken også går gjennem bunnduken. Ved stemmene må bunnduken splittes, men dette gjøres ikke før det er absolutt nødvendig. Hvor duken er splittet må den legges godt om hinannen og stiftes godt. Når man har stiftet rundt hele dekksduken med stifter i 2 cm. avstand må man også stifte rundt sitterummet og bakluke med samme avstand mellom stiftene.

Nu er kajakken ferdig til impregnering og maling. Gi den først et strok med kokt linolje med det samme den er strukket og la den ikke bli utsatt for fuktighet før dette er gjort. Når oljestroket er tørt skjæres duken opp i sitterummet og bakluke. Skjær da bare noen rifter i duken og renskjær ikke kantene, disse skal nemlig bøyes opp langs karmen og klemmes fast med lister for å få overgangen mellom dekket og karmene tette.

Bjørn Bjerkaas

Oslo Kjakkklubb

avholder avslutningsfest i restaurant Lidoen torsdag den 12. sept. kl. 19. Anmeldelser til Tulle Eckhoff tlf. 58 331 (9—14) og Divert Lampe tlf. 68 771 (17—19). Alle anmeldelser må være de ovennevnte ihende innen mandag den 9. sept. kl. 18. Pris pr. snute kr. 3.—. Anstrekk alm. dress For sikkerhets skyld gjør vi opmerksom på at det blir filmfremvisning, dans, allsang og sist men ikke minst premieutdeling for sommerens stevner

Festkomiteen.

Oslo Kjakkklubb.

Oslo Kjakkklubb meddeler at det åpne stevne som skulde vært holdt 17. og 18. august på grunn av visse omstendigheter måtte avlyses. Da bensinnoden fremdeles hersker, og treningen for mange har vært minimal, blev det også besluttet å sløfe årets Drøbaks-race. Det var med sorg i hjertet dette blev besluttet.

Oslo Kjakkklubb har siden søkt Forbundet om årets Thorellstevne, og arrangerer dette på Strand Kajakkklubbs baner 31. august og 1. september. Dette blir det siste av årets åpne stevner.

„Kajakk-idrett“ adresseres med
Adressograph
adresseplater.

(Forts. fra side 2.)

inn i treningsmetodene, vil det snart gå op for dem at stilpadlingen har større interesse og er like fengslende som tidpadlingen. De vil etterhvert forstå at det er i deres egen interesse, og de derved blir bedre padlere. Jeg tror også at de er fornuftige nok til å innse at legene har rett i sin påstand om at deres fysikk ikke har godt av store anstrengelser under vekstårene. Er guttene kommet til dette standpunkt, vil de ikke en-gang starte i en konkurranse hvor det gjelder å komme først i mål.

Det hele beror på veiledning og hjelp fra de eldre padlere. Forbundet har her en opgave å gå inn for: Utarbeide retningslinjer for stiltrening

VESTFJORDLØPET

Søndag den 25. august arrangerte Bærum Kajakkklubb sitt tradisjonelle årlige race Vestfjorden rundt. Stevnet var i alle deler vellekket med deltagelse fra Tønsberg, Drammen, Strand, Bærum og Oslo Kajakkubber. Selv damene måtte tilspars denne gangen, selv om ikke alle var like lystne på racepadlingen.

Resultater:

Turklassen.

1. Trygve Kristiansen
Bærum K. K. tid 2-15-41-5
1. Ivar Mathisen
Bærum K. K. » 2-15-41-5
3. Torbj. Olsen
Bærum K. K. » 2-15-47
4. Thorgny Løken (42 år)
Bærum K. K. » 2-17-04

Racerklassen.

1. Ivar Iversen,
Oslo K. K. tid 1-55-41-5
2. Hans M. Gulbrandsen,
Drammen K. K. » 1-56-50-5
3. Halvor Heistein,
Strand K. K. » 2-02-22

250×4 meter stafett.

Damestafetten mellom Oslo og Bærum var svært jevn. Bærum vant med snaue meteren på Oslo.

Tidene blev:

Bærum K.K. 5-36-9
Oslo K.K. 5-406

Bærum Kajakkklubb.

Søndag 22. sept. skal broen over til «Danmark tas op. Arbeidet med å legge ut broen om våren og ta den inn om høsten må, for ikke å skaffe klubben for store utgifter, besorges ved klubbenes medlemmer. Fremmøte til disse arbeider har fra kajakkubbens side gjennem tiden vært så som så, mens roklubben alltid har møtt mannsterke frem. Dette vil vi nu ikke lenger ha sitende på oss så i år møter vi samtlige av Bærum Kajakkubbs medlemmer for å ta vor tørn. Altså, søndag 22. sept. møter vi alle i arbeidsantrek, gutter og jenter, kl. 10 presis på «Danmark». Skam over den som ikke møter og tar sin tørn.

Styret.

Kristiansands Kajakkklubb.

I møte i sommer blev som ny formann i Kristiansands Kajakk-klubb valgt Arfinn Ommundsen, idet den nuværende formann J. Arnold Jensen, bestemt nektet gjenvang. Til viseformann valgtes frk. Ninni Christiansen.

Forbundstinget

avholdes i november måned i Oslo. forslag til behandling sendes inn til styret innen 15. oktober.

og stilbedømmelse og å utdanne trenere innen alle klubber. Det blir så disse treneres opgave å få juniorpadlerne i sin klubb interessert.

Vi kan ikke vente at vi skal nå et positivt resultat i første omgang. Så nye og ferske som vi er på området, og så meget uenighet der hersker angående stil og teknikk i vår idrett, må vi ta tiden og de erfaringer vi vinner til hjelp. Så langt er vi dog kommet i kajakkteknikk at vi har et grunnlag å bygge på. Jo før vi begynner dess bedre. Skal vi få noen skikk på rekrutteringen, må vi gå denne vei, som etter min mening er den eneste riktige.

Ivar Iversen.